

1 Care sunt condițiile pentru obținerea divorțului?

Pentru a obține divorțul în Malta, un cuplu căsătorit trebuie să depună o cerere comună, sau unul dintre soți trebuie să depună o cerere pentru a divorța de celălalt soț. În momentul în care se intenționează acțiunea de divorț, soții trebuie să fi locuit separat o perioadă sau perioade care în total însumează cel puțin patru ani în cei cinci ani care precedă cererea, sau să fi trecut cel puțin patru ani de la data separării de drept. Instanța trebuie, de asemenea, să fie convinsă că nu există perspective rezonabile de reconciliere a soților. O altă condiție este că soții și toți copiii acestora trebuie să beneficieze de o întreținere adecvată dacă aceasta este datorată, dar părțile pot renunța la acest drept la plata întreținerii în orice moment. Un divorț pronunțat între soți care s-au separat prin contract sau printr-o hotărâre judecătorească nu produce nicio schimbare în ceea ce s-a impus sau convenit între părți, cu excepția efectelor care rezultă din divorț conform legii. Trebuie menționat că înainte de a solicita divorțul nu este necesar ca soții să fi fost separați prin contract sau hotărâre judecătorească.

2 Care sunt motivele de divorț?

Legea nu face referire la motivele de divorț. Cu toate acestea, așa cum s-a specificat deja în răspunsul privind condițiile, la data începerii acțiunii de divorț soții trebuie să fi locuit separat o perioadă sau perioade care în total însumează cel puțin patru ani în cei cinci ani care precedă cererea, sau să fi trecut cel puțin patru ani de la data separării de drept.

3 Care sunt efectele juridice ale unui divorț în ceea ce privește:

3.1 relațiile personale dintre soți (de exemplu numele de familie)

Un divorț pronunțat între soți care s-au separat prin contract sau printr-o hotărâre judecătorească nu produce nicio schimbare în ceea ce s-a impus sau convenit între părți, cu excepția efectelor care rezultă din divorț conform legii. Legea privind separarea se aplică cu privire la numele de familie și, prin urmare, soția poate, după separare, să aleagă să revină la numele său dinaintea căsătoriei, dar această alegere trebuie făcută prin declarație în actul oficial de separare și, în cazul separării pe cale judiciară, soția va face această declarație prin intermediul unei note depuse la dosarul cauzei înainte de judecată. La pronunțarea divorțului, toate efectele civile și obligația părților de a locui împreună încetează. Mai mult, drepturile de succesiune ale soților încetează, de asemenea, cu efect de la data la care ordinul sau hotărârea de divorț devine *res iudicata*.

3.2 împărțirea bunurilor soților

Un divorț pronunțat între soți care s-au separat prin contract sau hotărâre judecătorească nu produce nicio modificare în ceea ce a fost impus sau convenit între părți. Secțiunea 66D alineatul (5) din Codul civil maltez prevede că în cazul în care comunitatea bunurilor dobândite în timpul căsătoriei sau comunitatea bunurilor rămase în administrare separată a încetat, părțile vor avea dreptul, în orice caz, dacă ambele convin aceasta, să divorțeze fără lichidarea bunurilor deținute în comun.

3.3 copiii minori ai soților

Atunci când se pronunță divorțul, acesta nu are efect asupra drepturilor și obligațiilor părinților cu privire la copiii lor sau cu privire la orice acord convenit între părți cu privire la îngrijirea și exercitarea autorității părintești asupra copiilor. Cu toate acestea, una dintre părți poate susține că cealaltă parte nu este potrivită pentru a exercita autoritatea părintească asupra copiilor lor minori, iar în cazul în care instanța face o astfel de declarație, partea declarată nepotrivită nu va putea, în cazul decesului celeilalte părți, să exercite autoritatea părintească asupra copiilor minori fără autorizare din partea instanței. Întreținerea minorilor rămâne în vigoare până ce aceștia împlinesc vârsta de 18 ani; în eventualitatea în care copilul își continuă studiile, întreținerea continuă până la 23 de ani, cu excepția cazurilor în care s-a convenit altfel.

3.4 obligația de a plăti pensie de întreținere celuilalt soț?

Un divorț pronunțat între soți separați prin contract sau hotărâre judecătorească nu modifică ceea ce s-a impus sau a fost convenit de aceștia. Prin urmare, obligația de întreținere nu este eliminată prin divorț, exceptând cazul în care părțile convin altfel. Instanța poate, în hotărârea care acceptă cererea de divorț, sau, în timpul audierii cauzei, la cererea părții căreia i se datorează întreținerea (pentru acea parte sau pentru copii) de la cealaltă parte, să impună ca plata întreținerii de către cealaltă parte să fie asigurată prin intermediul unei garanții corespunzătoare și rezonabile, în conformitate cu situația părților. Această garanție nu trebuie să depășească valoarea întreținerii pentru cinci ani. Această cerere poate fi făcută, de asemenea, în orice moment după hotărârea menționată, atunci când există o obligație de întreținere.

Dacă o cerere de divorț este depusă la instanța civilă competentă de oricare dintre soți sau de către ambii soți după ce au convenit că mariajul lor trebuie desfășurat și dacă soții nu s-au separat prin intermediul unui contract sau al unei hotărâri judecătorești, înainte de a permite soților să intenționeze acțiunea de divorț, instanța va cita părțile pentru a se prezenta în fața unui mediator, acesta fiind desemnat de instanță sau cu acordul comun al părților, în scopul încercării reconcilierii soților, iar dacă nu se obține reconcilierea și dacă soții nu au convenit deja cu privire la condițiile de divorț, pentru a permite părților să finalizeze divorțul pe baza unui acord. Acordul menționat se va face pe baza unora sau a tuturor condițiilor următoare:

îngrijirea și exercitarea autorității părintești asupra copiilor;

accesul celor două părți la copii;

întreținerea soților sau a unuia dintre ei și a copiilor;

dreptul de a locui la domiciliul conjugal;

împărțirea comunității bunurilor dobândite și a comunității bunurilor rămase în administrare separată.

4 Ce înseamnă, în termeni practici, termenul legal de „separare legală”?

Separarea de drept se referă la intentarea de către unul dintre soți a acțiunii relevante împotriva celuilalt soț și la pronunțarea de către instanță a unei hotărâri privind drepturile și obligațiile pe care le au soții în momentul separării de drept.

5 Care sunt condițiile pentru separarea legală?

Condițiile pentru acordarea separării de drept sunt una sau mai multe dintre următoarele:

adulter;

acte de violență domestică;

excese, cruzime, amenințări sau rănirea gravă de către una dintre părți a reclamantului sau a oricărui dintre copiii acestuia;

nu mai există perspective rezonabile de continuare a vieții în comun întrucât raporturile dintre soți s-au deteriorat în mod iremediabil;

părăsirea domiciliului.

6 Care sunt efectele juridice ale separării legale?

Cu privire la **întreținere**, soțul în defavoarea căruia se pronunță separarea trebuie să plătească întreținerea celeilalte părți și a copiilor până când aceștia împlinesc vârsta de 18 ani și până la vârsta de 23 de ani dacă aceștia își continuă studiile cu frecvență sau urmează cursuri de formare sau alte forme de educație. Suma datorată celeilalte părți și copiilor este stabilită prin luarea în considerare a tuturor circumstanțelor referitoare la soți și la copii, inclusiv a următoarelor aspecte:

nevoile copiilor, după luarea în considerare a tuturor circumstanțelor;

orice dizabilitate, fie aceasta fizică sau mentală;

eventualele boli de natură să compromită capacitatea soților sau a copiilor de a se întreține singuri;

dacă, eventual, capacitatea de realiza venituri a părții căreia i se datorează întreținerea s-a redus ca urmare a faptului că acea parte a trebuit, în timpul căsătoriei, să aibă grijă de gospodărie, de cealaltă parte și să se ocupe de creșterea copiilor rezultați în urma căsătoriei;

toate veniturile și indemnizațiile pe care soții sau unul dintre soți le primesc conform legii;

necesitățile legate de locuință ale soților și copiilor;

suma care s-ar fi convenit fiecăreia dintre părți ca indemnizație, inclusiv, dar fără a se limita la aceasta, o indemnizație în temeiul unui sistem de pensii, pe care, ca urmare a separării, acea parte va pierde posibilitatea de a o dobândi.

Domiciliul conjugal poate fi încredințat de instanță la cererea uneia dintre părți doar uneia dintre acestea, excluzând cealaltă parte și pentru perioada și în condițiile pe care instanța le poate considera adecvate: instanța poate decide ca domiciliul conjugal să fie vândut atunci când consideră că ambele părți și copiii acestora dispun de o locuință alternativă corespunzătoare și că veniturile din urma vânzării vor reveni părților așa cum instanța consideră de cuviință sau, dacă domiciliul conjugal aparține ambelor părți, va atribui domiciliul conjugal unei părți, iar aceasta va despăgubi cealaltă parte pentru pierderea financiară suferită.

La pronunțarea unei hotărâri de separare a soților, instanța va dispune, de asemenea, care dintre soți va exercita **autoritatea părintească**, criteriul cel mai important fiind bunăstarea copiilor. Cu toate acestea, instanța poate, la cererea uneia dintre părți, declara că cealaltă parte nu este potrivită pentru a exercita autoritatea părintească asupra copiilor minori ai părților, iar dacă instanța emite o astfel de declarație, în cazul decesului celeilalte părți partea declarată nepotrivită nu va avea dreptul de a exercita autoritatea părintească asupra copiilor minori fără autorizarea din partea instanței.

Soția poate, la separare, să aleagă să revină la **numele** său dinaintea căsătoriei, dar declarația privind o astfel de alegere trebuie făcută într-un act public de separare, și în cazul separării pe cale judiciară, soția va face această declarație prin intermediul unei note depuse la dosarul cauzei înainte de judecată.

În toate cazurile, efectele separării soților nu vor înceta cu privire la **părțile terțe**, decât începând cu ziua în care actul este înregistrat în registrul de stare civilă.

7 Ce înseamnă, în practică, termenul „anularea căsătoriei”?

Anularea căsătoriei înseamnă că mariajul nu are niciun efect. Acea căsătorie este declarată nulă.

8 Care sunt condițiile pentru anularea căsătoriei?

O căsătorie este nulă dacă:

formalitățile necesare pentru valabilitatea sa conform legislației din țara în care a fost oficiată căsătoria nu sunt respectate;

consimțământul oricăreia dintre părți a fost obținut prin violență, fie fizică sau morală, sau frică;

consimțământul oricăreia dintre părți nu este valabil din cauza unei erori privind identitatea celeilalte părți;

consimțământul oricăreia dintre părți este obținut prin fraudă cu privire la o caracteristică a celeilalte părți care ar putea să afecteze serios în mod negativ viața conjugală;

consimțământul oricăreia dintre părți nu este valabil ca urmare a unei lipse grave de maturitate în gândire cu privire la viața matrimonială sau cu privire la drepturile și obligațiile sale esențiale sau ca urmare a unei anomalii psihice grave care face imposibil ca acea parte să îndeplinească obligațiile esențiale ale căsătoriei;

în caz de impotență, fie absolută sau relativă, dar numai dacă impotența este anterioară căsătoriei;

consimțământul uneia dintre părți este viciat printr-un motiv care determină nulitatea căsătoriei sau care afectează unul sau mai multe elemente esențiale ale vieții matrimoniale sau dreptul la actul conjugal;

oricare dintre părți își dă consimțământul sub rezerva unei condiții referitoare la viitor;

oricare dintre părți, deși cu discernământ și fără a suferi de tulburări psihice, nu a avut în momentul încheierii căsătoriei, chiar dacă dintr-o cauză trecătoare, suficientă putere intelectuală sau voință pentru a se obține consimțământul matrimonial;

căsătoria nu a fost consumată.

9 Care sunt efectele juridice ale anulării căsătoriei?

Efectele unei căsătorii valabile se consideră a fi existat întotdeauna în raport cu copiii născuți sau concepuți în timpul unei căsătorii care este declarată nulă și fără efecte, precum și în raport cu copiii născuți înaintea unei astfel de căsătorii și recunoscuți înainte de hotărârea de pronunțare a anulării. Dacă numai unul dintre soți a acționat cu bună credință, astfel de efecte se vor aplica în favoarea sa și în favoarea copiilor. Dacă ambii soți au acționat cu rea credință, efectele unei căsătorii valabile se aplică numai în favoarea copiilor născuți sau concepuți în timpul căsătoriei care urmează să fie nulă și fără efecte. Soțul care a fost responsabil pentru anularea căsătoriei este obligat să plătească întreținerea celuilalt soț cu bună credință pentru o perioadă de cinci ani: această sarcină va înceta dacă partea care a acționat cu bună credință se căsătorește în perioada menționată.

10 Există mijloace alternative extrajudiciare pentru rezolvarea chestiunilor legate de divorț, fără recurgerea la instanță?

Nu, nu există mijloace alternative; acest lucru poate fi făcut numai în instanță.

11 Cui ar trebui să adresez cererea mea (petiția mea) de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei? Ce formalități trebuie respectate și ce acte ar trebui să atașez la cererea mea?

O cerere de divorț, de separare pe cale judiciară sau de anulare a unei căsătorii civile trebuie depusă la instanța civilă (secțiunea de dreptul familiei), în timp ce o înregistrare a unei anulări acordate de tribunalul ecleziastic din Malta trebuie depusă la Curtea de Apel. Cererea de divorț, separare sau anulare a căsătoriei civile trebuie depusă sub jurământ. Răspunsul la cerere trebuie depus în termen de 20 de zile. Documentele însoțitoare diferă în funcție de ceea ce dorește o persoană să dovedească. Cu toate acestea, în cazul înregistrării unei anulări de către tribunalul ecleziastic, trebuie transmise o copie a hotărârii pronunțate de „*Tribunal Metropolitan*” din Malta, ordinul emis de instanța regională de al doilea grad de jurisdicție, decizia de punere în aplicare și un certificat de căsătorie.

Fiecare parte la o acțiune de separare poate solicita, în orice moment în timpul cauzei, dar nu după ce cauza a fost amânată pentru judecare, prin intermediul unei cereri, ca cererea de separare depusă în această cauză să fie considerată ca cerere de pronunțare a divorțului.

12 Pot obține asistență judiciară în vederea acoperirii cheltuielilor de judecată?

Da, asistența judiciară poate fi acordată atât timp cât cerințele stabilite în secțiunea 912 din Codul de organizare și de procedură civilă sunt respectate.

13 Este posibil să atac o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei?

Da, este posibil să se introducă o cale de atac împotriva unei hotărâri privind divorțul, separarea judiciară sau anularea căsătoriei. Cu toate acestea, trebuie să se rețină că decizia de înregistrare a anulării acordate de Tribunalul Ecleziastic din Malta nu poate fi contestată.

14 Ce ar trebui să fac pentru ca o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță în alt stat membru să fie recunoscută în acest stat membru?

O decizie a unei instanțe străine privind statutul unei persoane căsătorite sau care afectează acest statut este recunoscută în toate scopurile legislației malteze dacă decizia este pronunțată de o instanță competentă din țara domiciliului sau a cetățeniei uneia dintre părțile din cadrul procedurii. Această recunoaștere se efectuează în Malta prin consemnarea în Registrul de stare civilă (**Evans Building, Merchant's Street, Valletta VLT 2000**).

Pe lângă legislația malteză, se aplică, de asemenea, legislația europeană, și anume Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000. Articolul 22 din acest regulament face trimitere la motivele de refuz al recunoașterii hotărârilor judecătorești pronunțate în materie de divorț, de separare de drept sau de anulare a căsătoriei, și anume:

- „(a) în cazul în care recunoașterea contravine în mod evident ordinii publice a statului membru în care se solicită aceasta;
- (b) în cazul în care actul de sesizare a instanței sau un act echivalent nu a fost notificat sau comunicat în timp util părâtului care nu s-a prezentat și astfel încât acesta să își poată pregăti apărarea, cu excepția cazului în care se constată că părâtul a acceptat hotărârea într-un mod neechivoc;
- (c) în cazul în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată într-o acțiune între aceleași părți în statul membru în care se solicită aceasta; sau
- (d) în cazul în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată anterior într-un alt stat membru sau într-un stat terț într-o cauză între aceleași părți, din moment ce această primă hotărâre îndeplinește condițiile necesare recunoașterii sale în statul membru în care se solicită aceasta”.

15 Cărei instanțe ar trebui să mă adresez pentru a ataca recunoașterea unei hotărâri de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță într-un alt stat membru? Ce procedură se aplică în aceste cazuri?

Curtea Civilă (secțiunea de dreptul familiei) este instanța care trebuie sesizată pentru a se opune recunoașterii unei hotărâri judecătorești pronunțate în materie de divorț, de separare judiciară sau anulare a căsătoriei. Procedura aplicabilă este cea din Malta, prezentată la capitolul 12 din legislația malteză.

16 Care este legislația în materie de divorț pe care instanța o aplică într-o acțiune de divorț între soți care nu locuiesc în acest stat membru sau care sunt de naționalități diferite?

Instanțele de drept civil au competența de a examina și a decide cu privire la cererile de divorț numai dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele cerințe:

- cel puțin unul dintre soți avea domiciliul în Malta la data depunerii cererii de divorț la instanța civilă competentă; sau
- cel puțin unul dintre soți a avut reședința obișnuită în Malta pentru o perioadă de un an imediat înainte de depunerea cererii de divorț.

Ultima actualizare: 22/03/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.